

Oslofjord Triennale 2024

Oslofjord Triennale er et nyskapende og tverrfaglig kunst- og kulturformidlingsprosjekt av lokalt og internasjonalt format. Triennalen skal ha fokus på økologisk tenkning, bærekraft og naturvern.

Triennialens første utgave fant sted i Indre Oslofjord i august 2024, med kunstneriske intervensjoner og prosjekter, på kryss og tvers av fjorden.

Oslofjord triennales styre er Kristin Bergaust, Camilla Dahl, Vibeke Hermanrud, Mari LB Kamsvaag, Sidsel Elie Aas og Linn Cecilie Ulvin.

Bakgrunn for Oslofjord Triennale

Oslofjord Triennale hadde sin start i 2021 gjennom en nettverkssamling for å møte miljøproblemene i Oslofjorden med kunst, og en gruppe engasjerte som fant sammen gjennom relaterte initiativer og prosjekter, og felles interesser for det geografiske området. Vi utviklet et kunst og formidlingsprosjekt, Oslofjord Triennale, som ble stiftet som en forening med et bredt økologisk og tverrfaglig perspektiv i desember 2022.

Initiativtagerne til Oslofjord Triennale har vært Kristin Bergaust, Vibeke Hermanrud, Camilla Dahl, Franzisca Aarflot, Sidsel Aas og Linn Cecilie Ulvin. Gruppen har bakgrunn innen visuell kunst, scenekunst, formidling, forskning, kommunikasjon og naturvern.

Oslofjord Triennales virksomhet drives som et kollektiv. Fra styret har Camilla Dahl hatt frilans ansvar som prosjektleder.

Pilot

I 2022-2023 gjennomførte vi en pilotperiode. Vi arrangerte tverrfaglige nettverkssamlinger, feltarbeid og visning av kunstverk i urbaniserte og offentlige naturområder. Målet var å bli kjent med, og prøve ut kunstneriske strategier, arenaer og samarbeid i Oslofjordområdet og det marine landskapet.

På Båttstø arrangerte vi kunstneropphold i regi av Kunstplass/Vibeke Hermanrud. På et verksted i august 2022 på Håøya gjennomførte kunstneren Elly Vadset en deltagende performance/ kollektiv hydrokoreografi der hensikten var å tenke kroppslig inn i nye bevegelsesmønstre når arts-konstellasjoner i Oslofjorden endres, Linn Cecilie Ulvin viste en stedsspesifikk performance "Etter den hvite hvalen", og Chili Seitz viste kunstverket/ flagget "Wind & Weather". Vi hadde ekskusjon til Hvaler og på *Husmannsplassen Stein* på Nesodden hadde vi samlinger og feltarbeid. På *Sent* Nesodden presenterte Kristin Bergaust videoarbeider av billedkunstnerne Cathrine Constance Gjelsvik, Lucy HG Solomon, installasjon av Alexis Parra samt egne arbeider. I mars 2023 arrangerte vi seminar i Friluftshuset på Sørenga med samtaler med kunstner Randi Nygård om juridiske og kunstneriske perspektiver på Oslofjorden, marinbiolog Per-Erik Schulze om Oslofjordens miljø, arkeolog fra UIO Anne Lene Melheim om bosetninger rundt Oslofjorden, og kunstner og marin landskapsarkitekt Elin T. Sørensen om villgjøring av urbane sjøområder. November 2023 arrangerte vi et møte og et verksted for inviterte kunstnere på *Oceanlab*, OsloMets havlaboratorium på Filipstadkaia.

Gjennom hele perioden samarbeidet vi med bærekraftskonsulent Kirsti Svenning i Svenning Impact, og kunstnere fra ulike felt, i utviklingen av en nettressurs for bærekraftig kunst - og arrangementsproduksjon gjennom en serie verksteder. Sidsel Aas drev dette arbeidet. Utviklingen av nettressursen mottok støtte fra Kulturrådets bærekraftsutlysning "Kulturelt Drivhus", og ble ferdigstilt i april 2023: <https://www.oslofjord-triennale.no/om-oss/>

KONSEPT - OSLOFJORD TRIENNALE 2024

Prinsipper for programmering og kuratering av Oslofjord Triennale

Samskaping (sympoiesis) innebærer at vi anerkjenner andre levende veseners tilstedeværelse, form og bidrag til våre felles omgivelser. Vi kan søke perspektiver som ikke fokuserer på mennesket som normen for naturen. Kunsten kan utforske sanseopplevelser i tettere kontakt med alt levende. Vitenskapens metoder og verktøy kan sammen med kunst bringe fram sympoiesis.

Samskaping innebærer medvirkning og det relasjonelle mellom mennesker fra ulike ståsted. Barn og ungdom har en viktig rolle som fremtidens forvaltere og ivaretakere av fjorden, eldre kan fortelle historiene om Oslofjorden over tid.

Gjennom språk, tekst og performativitet kan holdninger og handlinger endres. Å arbeide med Det performative betyr å utfordre roller, normer og uttrykksformer. Kan vi åpne våre sanser og kommunikasjonsevner slik at vi omfatter flere arter?

Formidling, debatt og kunnskapsutveksling. Formidling som legger til rette for kunnskapsutveksling, debatt og samtale med utgangspunkt i kunsten er noe vi vektlegger. Vi vil søke å legge til rette for tverrfaglig utveksling og formidling omkring Oslofjorden. Naturlige samtalepartnere er ulike fagmiljøer som har Oslofjorden som forskningsfelt, aktører med næringsinteresser og organisasjoner som representerer verne- og miljøinteresser. Publikumsformidlingen vil fokusere på deltakelse, samskaping og sted..

Aksjonisme i kunsten kan bidra til å utvide uttrykksformene i det offentlige rom, gi oppmerksomhet og motivere til handling

Institusjonskritikk. Hvem har ansvaret for endring? Kunstinstitusjonene langs Fjordbyen byr på synet av Oslofjordens glitrende overflate, og serverer spektakulære solnedganger fra Nasjonalmuseets takterrasse via operataket til MUNCH, som bukker mot utsikten hele veien opp til baren i toppetasjen. Vi vil framheve det som er under overflaten, og prosesser vi ikke ser, men som trenger oppmerksomhet for å sikre livet i fjorden videre.

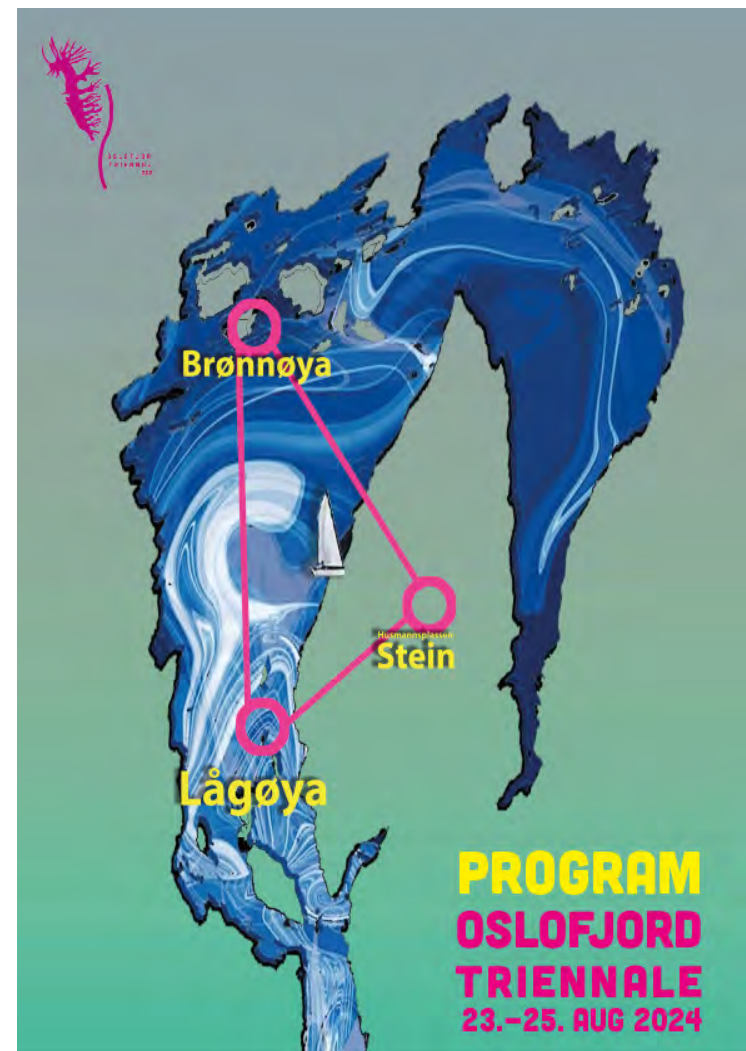
Arenaer for Oslofjord Triennale 2024

Oslofjord Triennale 2024 fant sted på Lågøya, Husmannsplassen Stein på Nesodden, i en seilbåt, og på Brønnøya. De ulike stedene representerer ulike fokus, og forhold til vannet og fjorden - ved, i og del av fjordens vannveier.

Lågøya er en øy utenfor Fagerstrand på Nesodden, eid av Sparebankstiftelsen DNB med 21 utleiehytter og driftes til allmennhetens beste av Oslofjordens Friluftsråd og Den norske turistforening. Her foregikk triennalen med dag- og kveldsarrangementer over tre dager. Ettersom det ikke er elektrisitet, drikkevann eller publikumsservice i form av matutsalg på øya, ble dette ordnet av arrangør. Vi innhentet også ekstra båtskyss da Ruters tilbud var utilstrekkelig.

Husmannsplassen Stein ligger på halvøya Nesodden, blant naturskog og dyrket mark. Fokus for stedet i triennalen er tilknytning til Oslofjorden og vannveier. Her foregikk triennalen gjennom et kveldsarrangement over fem timer, med det frittstående prosjektet "Den djupere tida". Prosjektet er forankret i et hjem og et nærmiljø, og dets geografisk plassering, og tar for seg forholdet mellom vann og land, fjord og naturskog, havnivå og tid, og utforsker hvordan kunstneriske strategier og uttrykk kan koble oss til natur, fellesskap og arts mangfold.

Brønnøya er en bebygd øy nordvest i Indre Oslofjord, i Asker kommune. Fokus for stedet i triennalen er hvordan kunst i vannkanten og på en seilbåt, kan undersøke ulike relasjoner til Oslofjorden. På Brønnøya planla vi et kveldsarrangement med to deltagende kunstprosjekter og en filmvisning av en serie kunst- og forskningsarbeider i videoformatet. Arrangementet på Brønnøya måtte avlyses grunnet ekstremvær med springflo. Arrangementet søkes å gjennomføres i 2025.

Kuratorgruppa for Oslofjord triennale 2024

Kristin Bergaust
Camilla Dahl
Vibeke Hermanrud
Mari LB Kamsvaag
Linn Cecilie Ulvin

Sidsel Aas og Franzisca Aarflot har vært viktige
bidragsytere på veien.

Vi takker alle frivillige, familie og venner som hjulpet oss
med å gjennomføre prosjektet.

Kuratorgruppa

Kristin Bergaust, prodekan for forskning Fakultet for teknologi, kunst og design, Oslo Met og kunstner. Hennes kunstneriske praksis omfatter galleripresentasjoner og sosiale, performative prosjekter og interdisiplinære samarbeid. Faglige interesser er blant annet kunst og teknologi i et økologisk og sosialt perspektiv.

Camilla Dahl, kunstner og teoretiker med en BA i Fine Art fra Goldsmiths College, London og en MA i Kunst i samfunnet, OsloMet. Hun arbeider med performance, skulptur, installasjon, aksjonisme og kurateringer. Hun anser sin kunstneriske praksis som et verktøy for å skape språk, kunnskap, kollektive strategier for kunstens relevans i samfunnet.

Vibeke Hermanrud, initierte Kunstplass sammen med Henriette Stensdal i 2012. Hun har en MA i kuratorisk praksis ved UiB og MSc i naturressursforvaltning og bærekraftig landbruk i tropiske strøk fra NMBU. Hun er opptatt av kunstnerisk produksjon og formidling i skjæringspunktet mellom kunst, økologi, feminisme og aktivisme.

Mari LB Kamsvaag, scenograf, kostymedesigner og visuell kunstner. Mari er utdannet scenograf fra Akademi for scenekunst (HIØF) og Kultur og kommunikasjon fra UiO. Mari er en del av scenekunstgruppa «Vandrefrank» og duoen «Propaganda Machine», hvor undring og mikropplast i magene våre er fokuspunkter, og er interessert å skape samtaler på tvers.

Linn Cecilie Ulvin, kunstner, forfatter og frilans kurator. Hun er utdannet ved Statens Kunstakademi i Oslo, Skrivekunstakademiet i Hordaland og The Desmond Jones School of Mime and Physical Theatre i London. Hun arbeider med en variasjon av uttrykk som performance, tekst, installasjon, collage, skulptur, lyd, foto og kurateringer. Siden 2000 tallet drevet med kuratering, prosjektledelse og initiativ til uavhengige kunstnerdrevne kunstprosjekter og nettverk. Felleskaper, kjønn, natur, tverrfaglighet, språk, stedsspesifitet er noen fokusområder.

Gjennomføring

Program med mangfold

Oslofjord Triennale 2024 ble gjennomført fredag 23. til søndag 25. august 2024. Programmet bestod av kunst i ulike genre: musikk, performance, litteraturopplesninger, video, skulptur, rollespill, tekstil, tegning og augmented reality. Det ble i alt presentert 36 kunstprosjekter og kunstneriske intervensjoner av 26 kunstnere. Deltakerne representerte en stor bredde både i kunstneriske uttrykk, kjønn og alder, med et spenn i fødselsår fra 50 til 90-tallet. Programmet inneholdt i tillegg til kunstneriske verk og prosjekter også et tverrfaglig formidlingsprogram med verksteder, faglige samtaler og formidling for skoleelever

Åpning

Åpningen fant sted på Lågøya 23. august. Anna Vestrheim fra Natur og ungdom og fjordkoordinator i Akershus fylkeskommune, Kjetil Næss, var invitert til å åpne triennalen. Saksofonist Arnfinn Gursli Langesæter spilte, og dansekompaniet DEED med Mari LB Kamsvaag og Thomas Bergsten viste performance. Kristin Bergaust leste tekst om Oslofjorden, og Vibeke Hermanrud var ordstyrer, begge fra kuratorgruppa. 5. trinn fra Nærnes skole i Asker og 9. trinn fra Skullerud skole i Oslo deltok på åpningen i et formidlingsprogram hvor elevene fikk oppleve de forskjellige kunstprosjektene på øya.

Formidlingsprogram

Et tverrfaglig formidlingsprogram bestod av to seminarer, tre verksteder, tilrettelegging for skoleelever og omvisning. Studenter fra UiO og OsloMet deltok i formidlingsprogrammet.

Fysisk informasjonsmateriell ble tatt i bruk i form av håndtrykkede flagg, papirinformasjon til skoleklasser, hoodys for omvisere og fysisk skilting av verk. Flere digitale formidlingskanaler ble etablert og utviklet www.oslofjord-triennale.no, www.instagram.com/oslofjordtriennale og www.facebook.com/oslofjordtriennale/. Digitalt ble Instagram satset på som formidlingsplattform.

Publikum og ekstremvær

Triennalen ble gjennomført under ekstreme værforhold, med springflo og storm. Publikumstallet ble om lag 500 på Lågøya gjennom helgen, og 50 på Husmannsplassen Stein. Strategisk satsing på Instagram fikk stor rekkevidde med 47.900 visninger til 10.845 unike brukere i perioden 1. august til 1. september 2024.

Deltagere

Kunstnere

Thomas Gunerius Bergsten (komponist og musiker), DEED/ Suzie Davies & Mattias Ekholm (dansekompani), Ole Christian Ellestad (performance), Mari LB Kamsvaag (scenograf), Arnfinn Gursli Langesæter (saksofonist), Marianne Stranger og Carl Svensson (installasjon, performance), Nina Torp (skulptur), Sara Rönnbäck (installasjon, performance), Elly Vadseth & Boris Koutoukov (utvidet virkelighet, video), Kristin Bergaust (video, tekstil), Stephanie Rothenberg (video), Eva-Maria Lopez (cyanotypi, planteworkshop), Cesar & Lois (video), Anneke von der Fehr (video), Cathrine Constanse Gjelsnes m/Frode Sten Jacobsen (video, performance), Milan Benza, Camilla Dahl, Astrid Hjortdal og Karoline Sjølie Aas (performance), Guerrilla Plastic Movement (verksted), Kjersti Sundland (video og lyd), Dag Nordbrenden og Arne Borgan (video og lyd), Grete Neseblod (tekstil), Beate Petersen (blyanttegninger), Elin T. Sørensen (t-skjorte/flagg), Mekdes W Shebetha (installasjon, interaktiv performance og mjød), Sonja Nyegaard (kulltegninger, opplesing og performance), Inghill Johansen (opplesing), Paal Nilssen-Love (konsert), Hazel Barstow og Ragni Halle (performance), Nilas Dumstreit og Katrine Leth (performativt rollespill), Linn Cecilie Ulvin (performance og tekst)

Faglige bidragsytere

Live S. Danielsen (mjød fra fjorden), Kåre Grundvåg (kunstner), Inger-Marie Gulliksen (Oslofjorden friluftsråd), Eli Rinde (NIVA), Elin T. Sørensen (kunstner), Randi Nygård (kunstner), Per Erik Schulze (Naturvernforbundet), og Anna Vestrheim (Natur og ungdom).

Samarbeidspartnere

DnT og Oslofjordens Friluftsråd, OsloMet, Kunstplass (Asker), Sent - site-ecology-nature-technology (Nesodden), Husmannsplassen Stein (Nesodden) og NIVA (Norsk forskningsinstituttet for vann og miljø).

Internasjonale diskusjonspartnere

Lucy Salomon (USA), Jens Hauser (DE), og Rasa Smite (LV).

Økonomiske støttespillere

Akershus Fylkeskommune kultur, Norsk Kulturfond, Akershus Fylkeskommune Oslofjordsatsningen og Asker kommune.

Oversikt over kunstneriske prosjekter, verk og formidlingsprogram

***Oslofjord Ecologies Archive Videoprogram
Oslofjord Expeditions, Visions and Other Stories***
Kurator og initiativtaker: Kristin Bergaust

Ocean Connections 6:45 Kristin Bergaust. Utdrag fra et større arbeid i samarbeid med forskere om havstrømmer som historiefortellere.

Experience a sentient forest ***Oslofjord Expedition*** 4:22 Kristin Bergaust. Kort dokumentar om Oslofjorden som også forteller historien om de 24 undervannsskjærene som ble sprengt vekk for å gi plass for cruiseskip i skipsleden. Skjærene var også del av torskens gyteplasser

Rescue Dog 2:29 Anneke von der Fehr. Hundens Goggen målrettede entusiasme og glede over vannet når han redder et blad.

Charging the Battery 7:45 Cathrine Constance Gjelsnes og Frode Sten Jacobsen. Langøyene som campingparadis, utfordret av almenningens tragedie.

Langåra -et sommerparadis 4:49 Edith Carlmar tilpasset av Kristin Bergaust. Kort dokumentar fra 1953 viser tradisjoner for utendørs ferie i Oslofjorden.

Boreal Intelligence Preview 2:31 Cesar & Lois. Opplev en sansende skog hvor vi kan fange opp noen av de gjemte signalene i skogens active, levende nettverk., Cesar & Lois trener en KI med data fra andre organismer for å spore mønstre som ikke følger menneskelige kriterier eller logikk.

Aquadisla 3:27 Stephanie Rothenberg. Vil du fikse klimakrisen men mangler den riktige løsningen? Sjekk ut dette..

Tending Ostreidae - Serenades for Settling 3:29 Suzanne Thorpe og Stephanie Rothenberg dokumenterer et prosjekt som studerer effekten av menneskeskapt lyd på østersens

Hazel Barstow, Ragni Halle og Thomas Bergsten (NO)

Fjordgløtt, performance, Lågøya

Med bruk av den eldste formen for fotografi, camera obscura, ble et båtskur forvandlet til en analog kino, hvor fjorden og forandringene i landskapet ble vist som en sanntids filmforestilling. Gjennom camera obscura ble bildet dannet av lyset fra sola, mens selve handlingen ble spilt på stranda bak publikum og overført opp-ned til lerretet.

Det sies at vi vet mer om månen enn om havbunnen. I dette prosjektet møttes drøm og virkelighet i en undring over hva som finnes bak en (hver) utsikt. Performansen var en invitasjon til å sette seg ned sammen for å betrakte vante naturomgivelser gjennom et absurd filter, inspirert av den fantastiske og på mange måter ukjente verden i dypet.

Initiativtaker Hazel Barstow har en MA i scenografi fra Akademi for Scenekunst (HIØF) og BA i billedkunst fra Arts University Bournemouth. Hun jobber med performance, visuell kunst og scenografi.

Ragni Halle er skue -og dukkespiller. Felles for prosjektene hennes er at de blander figurteater og mennesketeater i stadig nye formater og med ulike publikumsrelasjoner. Thomas Gunerius Bergsten er musiker og kunstner som arbeider med lyd, tekst, og performance.

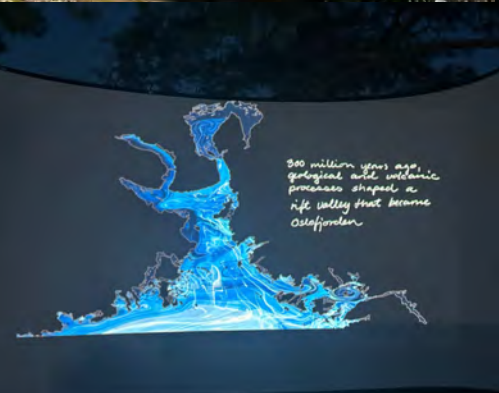

**Milan Benza, Camilla Dahl, Astrid
Hjortdal og Karoline Sjølie
Aas/Terapirommet (NO)
*Kriseteam for økosorg, performance
seilbåt på Lågøya***

Terapirommet er en performancegruppe som tilbød gruppeterapi mot økosorg. Performansen fant sted i en seilbåt på Lågøya og er inspirert av forskeren Elisabeth Kübler-Ross (1926-2004) sitt arbeid omkring dødsprosesser. I båten møtte publikum fire havdyr som på hver sin måte er knyttet til Oslofjordens forfall og som tar publikum med på ulike ritualer for å bearbeide sorgen.

Terapirommet er en tverrfaglig sammenslutning av kunstnere, pedagoger og marinbiologer. Kunstneren Camilla Dahl har BA i Fine Arts fra Goldsmiths College, London samt MA i Kunst i samfunnet og praktisk-pedagogisk utdanning (PPU) fra OsloMet. Dahl er medlem av kunstnerorganisasjonen First Supper Symposium (FSS), Oslo (med Lisa Pacini og Gidsken Braadlie) og har utstrakt erfaring med kunstnerisk prosjektarbeid. Hun er med i Oslofjord Triennales styre og kuratorgruppe.

Kristin Bergaust (NO)

Oslofjord Ecologies Archives, Lågøya

Bøker, postkort, foto, videoprogram og kunstneriske arbeider

***Oslofjord Ecologies - Artistic Research on Environmental and Social Sustainability*, <http://rixc.org/en/acousticspace/issue/788/>.**

Videoarbeider: *Oslofjord Expedition*, *Ocean Connections*, *Langåra - et sommerparadis*.

I et videoprogram viste Bergaust tre arbeider som representerer ulike sider av *Oslofjord Ecologies* siden 2016. *Oslofjord Expedition* presenterer fjorden og tar for sprengingen av de 24 undervannsskjærene som ble gjennomført for å øke vanndybden for større båter. *Ocean Connections* viser utdrag av et prosjekt som bruker matematisk modellering som historiefotelling i samarbeid med forskere. Nyklippingen og lydleggingen av Edit Carlmars dokumentarfilm fra 1953 viser et historisk perspektiv på Oslofolks nærhet til fjorden.

Himmel og Hav-Helen og artene, dokumentar

Helen Rost Martins kom som marinbiolog til øygruppa Azorene i Atlanterhavet i 1970-åra. Siden har hun bidratt til et marint forskningsmiljø gjennom sin intense interesse for «alt biologisk». 91 år gammel jobber hun fortsatt hver dag.

The Ugly Duckling 1 og 2 er to utendørs tekstilbannere som viser Oslofjorden utviklet fra prosjektet *Ocean Connections*.

Kristin Bergaust er kunstner, forsker og pioner innen mediekunst med et sosialt perspektiv. Hun er professor på OsloMet og har arbeidet med kunstnerisFeLT- *Futures of Living Technologies* k forskning og tverrfaglighet, blant annet gjennom (2020-2023) og *NaturArchy* (JRC, European Community) (2022-24). Arbeidene hennes er innkjøpt av bl.a Nasjonalmuseet og Norsk Kulturråd. Hun er med i Oslofjord Triennales styre og kuratorgruppe.

Thomas Gunerius Bergsten (NO)

Lydarbeid, musikk, Lågøya

Thomas Gunerius Bergsten spilte på åpningen av Osloford triennale 2024, han deltok med lydverk og musikk til verket «Vannkraft-et performativt måltid», og til performansen «Fjordgløtt».

Bergsten har de siste årene jobbet med funne klanger og et mikrotonalt tonespråk, og bygget på blant annet disse klangene, gjerne i selvlagde lydskulpturer. Til åpningen av triennalen skrev han en melodi til ære for Oslofjorden, som han improviserte over i samspill med Arnfinn G. Langesæter. I «Fjordgløtt» komponerte han et elektroakustisk verk som han spilte live til forestillingen, og i «Vannkraft-et performativt måltid» jobbet han frem et lydbilde på selvlagde instrumenter fra gjenbrukte materialer.

Bergsten er multikunstner med fokus på arbeid innen lyd, tekst, og performance. Han har en BA fra Kunstakademiet i Oslo. Bergsten gir jevnlig ut plater, og har skapt en scene for sin surrealistiske blanding av teater, billedkunst og fri musikk. I 2024 mottok han Drammen kommunes kunstnerstipend. Samme år deltok han på Statens Kunstutstilling, og ble nominert til Edvardprisen i Åpen klasse.

Cesar & Lois (BR/USA)

Boreal Intelligence (a preview), video, Lågøya

Oslofjord Ecologies Archives videoprogram presenterte en video som viste hvordan kunstnerne har brukt kunstig intelligens for å tydeliggjøre hvordan ulike arter i skogen kommuniserer med hverandre: soppkolonier, trær, mose og lav. Gjennom avlesing av bioelektriske impulser søker kunstnerne å finne mønstre som gir bilder på en skog-intelligens som også er påvirket av klima og jordkvalitet.

Kunstnerkollektivet Cesar & Lois arbeider med framstillinger av forhold mellom naturlige, samfunnsmessige og teknologiske nettverk. De arbeider i California og Brasil og består av Lucy HG Solomon and Cesar Baio. De er kjent for å utvikle forslag til ikke-antroposentriske teknologier i sitt kunstneriske arbeid. Duoen fikk Lumen prisen i 2018 og ble valgt til Singapores biennale for Global Digital Art Prize i 2019 og Mercosul-biennalen i 2022. Cesar & Lois stilte også ut i *AI Delivered: Redemption* på Chronus Art Center i Shanghai i 2021 og Zhi Art Museum i Chengdu i 2022.

DEED / Mattias Ekholm og Suzie Davies (GB/SVE)

i samarbeid med komponist og visuell kunstner Thomas Gunerius Bergsten og scenograf Mari LB Kamsvaag

Vannkraft - et performativt måltid, Lågøya

Inspirert av teoretikeren Astrida Neimanis tanker om at vi og verden er vannkropper, ble publikum i dette verket invitert til nærkontakt med vannelementet. Publikum ble, iført vadestøvler, invitert til en performativ vandring i en bukt på Lågøya, og et påfølgende måltid i og med fjorden. Der ble de servert en økokrise gjennom dans og nykomponert musikk, Oslofjord Triennale serverte mat laget på urter og tang, og mjødbrygger Live S. Danielsen var invitert til å servere drikke laget på ingredienser fra Oslofjorden.

Hva slags praksis og tenkning kan forbedre forholdene i Oslofjorden, som nå er forurensset og har mange truede og ødelagte økosystemer under overflaten, spør DEED. Publikum fikk et direkte møte med Oslofjorden som en kroppslig identitet, og mulighet til å dele opplevelsen gjennom samtaler over bordet.

Mattias Ekholm og Suzie Davies driver dansekompaniet DEED. De har arbeidet som dansekunstnere i mer enn 30 år og skapt flere prosjekter i samarbeid med Fossekleiva kultursenter. Begge har tidligere vært ansatt i Carte Blanche, Suzie jobbet i mange år tett med Karen Foss kompani Quiet Works, og med Alan Lucien Øyens Winter Guests. Mattias samarbeidet i mange år med Ingun Bjørnsgaards kompani og i Sverige og Finland med Kenneth Kvarnström & Co.

Nilas Dumstrei og Katrine Leth (DK)

!TAUS!, performativt rollespill, Lågøya

I over to timer gjennomgikk deltakerne et tretrinns forløp, - fra publikum, via en karakter, til å bli en beboer i en spillbasert installasjon med lydbilde og rekvisitter. Det ledede rollespillet, som var tiltenkt et publikum, som hadde et forhold til fjorden, undersøkte kompleksiteten i taushetskultur i omkring miljøsituasjonen i Oslofjorden.

Nilas Dumstrei arbeider med estetiske forandringsprosesser i grupper og fellesskap. Dumstrei har et særlig fokus på game design og live rollespill som kunstnerisk metode, og har bl.a. nylig vist ved Live Art Denmark og Århus Festuge. Han har MA i visuell kunst fra det Fynske Kunstakademi, samt cand.paed med spesialisering i kreative læringsprosesser fra Århus Universitet.

Katrine Leth er utdannet skapende performer fra Akademi for Scenekunst (HIØF), og har base i København. I et internasjonalt felt, arbeider hun med performative uttrykk i form av ritualer, forestillinger og koreografert deltakelse, ofte som kroppslige utforskninger av møtet mellom hverdagslig og storslått, og mellom menneske og natur. I

Anneke von der Fehr (NO)

***Rescue Dog*, video, Lågøya**

Oslofjord Ecologies Archives videoprogram presenterte *Rescue Dog*: Hunden Goggen løper i vann som om han var på land og er opptatt av å få reddet et blad han vil ha med seg. Gleden ved elementene og nærheten til dyr kommer fram i dette korte og intense videoarbeidet

Anneke von der Fehr har jobbet med billedkunst siden midt på 1990-tallet i ulike sjangre som skulptur, video, installasjon og foto, ofte kontekstuell og stedsspesifikk. Sammen med Trine Wester startet hun firmaet Kunstcatering ANS som eksperimenterte med kunstnerrollen og prøvde ut nye arenaer for kunstnerisk virksomhet.

Cathrine Constanse Gjelsnes (NO)

Øykontor, performance Lågøya

***Charging the Batteries*, videoperformance (m Frode Sten Jacobsen)**

Gjelsnes videreførte sitt arbeid med mange års campingtradisjon gjennom verket Øykontoret, som ville diskutere muligheter til å ta naturen i bruk som rekreasjon og livsform, men også vanskelighetene med å dele og ta vare på omgivelsene.

Charging the Batteries ble vist i *Oslofjord Ecologies Videoprogram*. Videoen omhandler Langøyenes campingliv før restaureringen av øya. Begrepet «allmenningens tragedie» er sentralt, i en situasjon der felles ressurser ødelegges fordi brukerne handler ut fra en egeninteresse og tar mer enn sin rettferdige del, selv om de på lang sikt skader seg selv ved å handle som de gjør.

Cathrine Constanse Gjelsnes jobber med video, installasjon, objekt, performance, relasjonell estetikk, institusjonskritikk og aksjonisme. Hun har en langvarig kuratorpraksis som en av galleristene i G.U.N (1994 – 2003) og som kurator på Galleri 69 fra 2004 til 2024. Hun har stilt ut samarbeid, og alene både på kunstnerdrevne arenaer og på større institusjoner og museer i inn- og utland.

Mari LB Kamsvaag (NO)

Vannkraft - et performativt måltid, scenografi og kostymer, Lågøya

Vann som scenografi og naturen som oppholdssted for aktører setter spesielle krav. Dette har Mari LB Kamsvaag erfaring med blant annet gjennom «DJUPVASSTRÅKK» med Cecilie og Julie Solberg, og gjennom samarbeid med svartmetallbandet *Witch Club Satan*.

Kamsvaag har i flere år gjort produksjoner ved Ålborg Teater (DK), og i 2023 viste *Propaganda Machine*, en forestilling og utstilling til sommerutstillingen ved Fossekleiva kultursenter.

Kamsvaag er utdannet fra Akademi for Scenekunst (HIØF) og Kultur og kommunikasjon fra UiO. Mari arbeider både med scenografi og kostyme for teater, og det å levendegjøre materialer og rom. I 2022 mottok hun arbeidsstipend fra Norsk Kulturråd. I 2023 ble hun del av Oslofjord Triennales styre og kuratorgruppe.

Arnfinn Gursli Langesæter (NO)

Musiker, Lågøya

Gusli Langsesæter spilte saksofon i vannet på åpningen. Musikken han spilte var en improvisasjon over en komposisjon av Thomas Gunerius Bergsten. Langesæter spiller og komponerer for flere band, ofte innen jazz. Han har en BA fra Griegakademiet i Bergen.

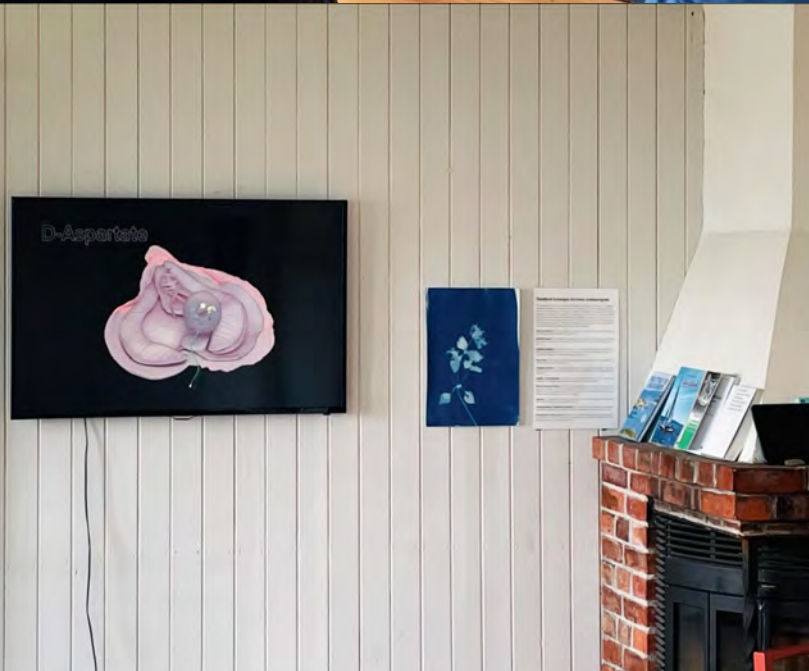

Eva-Maria Lopez (F/TY)

***Ballastplanter*, foto, tegninger, cyanotype og verksteder, Lågøya**

Eva-Maria Lopez undersøkelse av ballastplanter ble presentert i samarbeid med *Oslofjord Ecologies Archives*. Prosjektet viser levendegjørelsen av skipsfart og handelshistorie i fjordområdet og er en kunstnerisk forskning på floraen ved Oslofjorden. Når ballast fra rundt omkring i verden i form av jord, sand og vann ble dumpet i fjorden med frø, ble nye arter introdusert. Kunstprosjektet *Ballastplanter* er et arkiv under utarbeidelse over plantene som tegninger, fotografier og den historiske fototeknikken cyanotypi. I verkstedene fikk publikum lære å lage egne cyanotyper av planter gjennom bruk av lysfølsom emulsjon på papir.

Eva-Maria Lopez er en tverrfaglig kunstner med base i Karlsruhe, Tyskland og Paris, Frankrike. Hun har en MA i landbruk, og seinere studert kunst ved Kunstakademiet i Karlsruhe, Tyskland. Problemstillinger knyttet til natur og miljø er viktig i hennes arbeider, med natur og økologi i historiske kontekster. Arbeidene hennes vises internasjonalt og hun er grunnlegger av NAIA (Naturally and Artificially Intelligence Art Association)

Stephanie Rothenberg (USA)

***Aquadisla*, video, Lågøya**

***Serenades for Settling*, video, Lågøya**

Oslofjord Ecologies Archives videoprogram presenterte to videoarbeider som viser spekulative og humoristiske versjoner av virkeligheten gjennom å peke på komplekse og paradoksale sammenhenger mellom bevaringsinitiativer, nye teknologier og biologiske økosystemer. Arbeidene behandler bevaring av østers som er aktuelt på østkysten av USA, mens vi strever med invasjon av uønsket Stillehavsosters langs vår kyst.

Aquadisla, en miljø-sci-fi, spekulerer over en ny art av biokonstruerte østers som er designet for å endre menneskelig bevissthet.

Serenades for Settling, skapt i samarbeid med lydkunstneren Suzanne Thorpe, ser på menneskeskapt støy i restaureringsinitiativer for østers i New York Citys vannveier. Prosjektet bruker data fra lokal sjøtrafikk og værforhold i New York Harbor.

Stephanie arbeider i ulike medier for å synliggjøre ulikhet i infrastruktur, systemer og avsløre dynamikken i teknoutopier. Hun har stilt ut bredt internasjonalt og har fått en rekke priser. Arbeidene er representert i Whitney Museum of American Art, og omtalt i Artforum, Artnet, The Brooklyn Rail og Hyperallergic. Hun er professor og leder kunstavdelingen ved universitetet i Buffalo, SUNY, hvor hun driver et tverrfaglig designstudio som samarbeider med lokale organisasjoner for sosial rettferdighet.

Sara Rönnbäck (SE)

OM-SORG -en krise, installasjon og performance, Lågøya

Sara Rönnbäck's verk, med utgangspunkt i omsorg, tar for seg at en intensjon om omsorg kan føre med seg både varme og splid, kjærlighet og sorg. Krisen er det avgjørende som kan resultere i både katastrofe og helbredelse. Rönnbäck arbeider med historiefortelling, fortalt gjennom skulptur i ulike innsamlede materialer, tekst og koreografi

Sara Rönnbäck har en master fra Statens Kunstakademi i Oslo, og arbeider prosessorientert med materialitet, performativitet og fortelling.

Marianne Stranger og Carl Svensson (NO/SVE)

***Horisont*, skulptur og performance, Lågøya**

Marianne Stranger viste en skulptur inspirert av beveren. Verket består av resirkulerte, malte rør plassert vertikal i sjøen slik at rørenes fargefelter dannet en horisont. Inspirert av bevernes aktivitet i økosystemet, knytter hun verket til menneskenes rolle som byggere. Bevere, former lik menneskene, omgivelsene sine for å tilpasse dem sine formål. I en performance, i samarbeid med komponist Carl Svensson, ble rørene lydskapende elementer sammen med menneskestemmer.

Marianne Stranger er utdannet ved Liverpool Institute for Performing Arts (LIPA) i Theatre and Performance Design. Stranger arbeider tverrfaglig i sitt kunstnerskap. Med utgangspunkt i scenografi og komposisjon tar verkene hennes form som alt fra lydinstallasjoner- og forestillinger, til skulptur, maleri og popmusikk. Stranger har bl.a. vist verk ved Ultima-festivalen, Kunstbanken senter for samtidskunst, Østfold kunstnersenter og Du Beast i Berlin.

Nina Torp (NO)

Metoder for mønsterskapende #3, skulptur, Lågøya

Nina Torps skulptur har bakgrunn i de historiske og klimatiske skiftene i havnivåendring og strandlinjeforskyvning som Oslofjorden har gjennomgått fram til i dag. Mot slutten av siste istid, og i tidlig mesolittisk tid, lå havnivået mer enn 200 meter høyere. Skulpturen viser til tidligere bosetting, og er samtidig transparent og rammer inn omgivelser som svaberg, trær og mennesker. Publikum kunne se ulike sider av skulpturen mens de beveget seg i uterommet, og forskjellige utsyn gjennom rammene av den. Tid, lys, solas gang og værforhold påvirket opplevelsen..

Nina Torps kunstneriske praksis spanner over medier som fotografi, skulptur, installasjon og video. Ved å integrere ideer og metoder fra arkeologi, arkitektur og museologi, utforsker hun kollektiv hukommelse og oppfatning og presentasjon av kulturhistorie. Hun er billedkunstner med base i Oslo og Berlin, og er kjent for sine interdisiplinære prosjekter med forskere og fagmiljøer i stedsspesifikke kunstverk.

Elly Vadseth & Boris Koutoukov (NO)

Migratory Bodys, Gelatinous Time, AR/utvidet virkelighet
Lågøya

Med skiftende perspektiver på sted, hav og teknologi viste Vadseth og Koutoukov til nonlineære fortellinger og møter med arter, fulgt av komplekse tekstarbeider tilgjengelig for publikum gjennom utlån av skjermer på stranden.

Waterflux Icegut, video, Lågøya

I *Oslofjord Ecologies Archives videoprogram* Viste Vadseth en koreografi i som viser til forbindelser mellom mennesker og de harde vilkårene fjorden kan representere.

Siden 2021 har kunstnerduoen skapt virtuelle installasjoner i offentlig rom, som tematiserer og undersøker det menneskelige i dynamiske møter med mer enn menneskelige verdener i bevegelse.

Koutoukov har en BA i digitale fremtider fra OCAD University i Canada og en MA i interaksjonsdesign fra Arkitektur og Design Høyskolen i Oslo (2021).

Vadseth har en MA i billedkunst og koreografi/performance fra School of the Museum of Fine Arts at Tufts University, Boston USA (2018). Hun er stipendiat i kunstnerisk utviklingsarbeid på institutt for kunst og medievitenskap på NTNU.

Linn Cecilie Ulvin med Sonja Nyegaard (NO)

Til de forsømte artene, performance, Lågøya

Konsept og regi: Ulvin. Tekst: Nyegaard og Ulvin.

Finnes sola? Leser vi til vannet, eller til hverandre? Er vi skipbrudne? På vei uti eller på land? Prøver jeg å hjelpe eller trenger jeg hjelp? Det er vanskelig å holde teksten tørr!

Performansen ble vist i vannet mellom tang og svaberg, mens sola gikk ned. Utsagt og spørsmål koblet med samples fra Ulvin og Nyegaards prosalyriske tekster gav indikasjoner til en ambivalens over «tingenes tilstand». Det ble fortalt om værfenomener og himmelretninger, tro og tvil, uvisse om det går mot undergang, drukning eller overlevelse, og hvem er dette vi-et, hvem er de skipbrudne? Valg av sted, publikums opplevelseshorisont, dyre -og menneskeliv, tekst, vann og vind fløt sammen i improviserte og regisserte sammentreff. En blond parykk, ei lue, og briller indikerte kostyme, mens et bærenett, en regnfrakk og gummistøvler tegnet opp scenen, mens landskapet og horisonten med båttrafikk og fugleliv dannet bakgrunn.

Ulvin er en entusiastisk leser av Sonja Nyegaards poesi, og lyriker og billedkunstner Sonja Nyegard har deltatt i flere kunstneriske verk av Linn Cecilie Ulvin. Ulvin er billedkunstner, forfatter og frilans kurator. Hun utforsker koblinger mellom tekst, performativitet og visualitet - ofte knyttet til egen skjønnlitterær skriving. Interdisiplinaritet er essensielt for kunstnerskapet. Ulvin har publisert romanene, *Nærmere kjærligheten* og *Himmelen bak er slitsomt blå* på Tiden forlag, og tekster i ulike sjangre og fora. Siden 2000 representert på separat-og gruppeutstillinger og prosjekter nasjonalt og internasjonalt. Verker er innkjøpt av Luciano Benetton Collection og M HKA Museum of Contemporary Art, og hun har utført flere offentlige kunstprosjekter. Ulvin har initiert og kuratert en rekke uavhengige prosjekter i gallerier og offentlige rom. Kunstnerskapet startet med fysisk teater og performance som en viktig del av 90-tallets friteaterscene. Ulvin har MA i kunsthøgskole fra Statens Kunstakademi i Oslo, utdannelse i skapende skriving fra Skrivekunstakademiet i Hordaland og teaterutdanning fra The Desmond Jones School of Mime and Physical Theatre i London. Hun er med i Oslofjord Triennales styre og kuratorgruppe.

Ole Christian Ellestad (NO)

Mødrene på skauen, performance

Den djupere tida, kunstprosjekt på Husmannsplassen Stein, Nesodden

Ellestad viste en stedsspesifikk performance og tale, der publikum ble presentert for den nye motstandsbevegelsen i Oslofjordregionen, «Mødrene på skauen». Han tok med publikum på en vandring i skogen bak Husmannsplassen Stein, til et myrområde hvor det flater ut og en ser spor av vann.

Mødrene på skauen vil stoppe krigspropagandister like gjerne som Dyno Nobel og andre profitører, alle de som må ødelegge natur for å bevare naturen, hyklerne som forsvarer sine naturinngrep med «det grønne skiftet», når de skal svindle samfunnet, hjulpet av statens villige forvaltere og korrupte politikere som vil subsidiere de verste naturinngrepene i mødrenes minne, når befolkningen trenger hjelp til å avsløre bedraget, når politikken har blitt et farlig skuespill og den fjerde statsmakt, vaktbikkja liksom, har blitt et nysmurt propagandamaskineri for krig og miljøødeleggelser, hva mødrene på skauen ser klart og tydelig, vel bevarte som de i er sine skauvisjoner inne på Nesoddlandet.

Ellestad skriver og framfører tekster som handler om lovens unntakstilstand, hvordan normale omstendigheter kan opphøre når vi mister lovens beskyttelse og blir som fredløse. Han har vært opptatt av dette motivet, også i samarbeid med andre kunstnere, i forskjellige formater: performance, film, podcast, hørespill og forelesninger. Ole Christian Ellestad er utdannet ved Statens Kunstakademi i Oslo.

Inghill Johansen (NO)

Leste egne tekster

***Den djupere tida*, kunstprosjekt på Husmannsplassen Stein, Nesodden**

Inghill Johansen leste foran huset på Husmannsplassen Stein. Johansen er romanforfatter. Hun skriver ofte om sted og tilhørighet som kommer til syne i det materielle. Nordisk råd skrev om Johansens siste roman «Dette er G», i forbindelse med at den ble nominert til Nordisk råds litteraturpris: Kanskje kan romanen forstås som en arkeologisk utgravning der det materielle får en egen erkjennelsesmessig betydning. «Flyttelasset mitt ser litt ut som et gravfunn fra oldtiden», heter det et sted med en typisk Johansen-formulering, som viser at det nærmest svevende blikket på tilværelsen aldri slipper taket i det håndfaste og jordnære. Humoren er der, ikke som en anmassende tone, snarere som en innsikt i at de flytende betingelsene som gjelder for ethvert menneskeliv, kan anta uventede skikkelser – på én gang smertefulle og underfundige.

Inghill Johansen debuterte i 1991 med romanen Hjerterhvitt. Siden har hun gitt ut prosabøkene Suge (1996), Klage (2001), Forsvinne (2009) og Bungalow (2016). For Klage ble hun nominert til Brageprisen, og Bungalow ble nominert til Ungdommens kritikerpris. Inghill Johansen mottok Tanums kvinnestipend i 2002, Doblougprisen i 2016 og Amalie Skram-prisen i 2019. Romanen Dette er G kom ut i 2021 og ble nominert til Nordisk råds litteraturpris 2022. Johansen er utdannet adjunkt.

Grete Neseblod (NO)

***Breathe Birth*, tekstil**

***Den djupere tida*, kunstprosjekt på Husmannsplassen Stein, Nesodden**

«Breathe birth» er et filmstill trykket på fløyel, utviklet parallellt med en videoinstallasjon med samme navn. Videoopptakene er gjort i vannet på Hellviktangen på Nesodden. I arbeidet er Neseblod opptatt av å utforske fødsel, med bruk av bevegelser, væsker, lyd og farger i et abstrakt uttrykk. Verket handler om hvordan det er inni kroppen, kvinnen som føder, fasene, pust og puls. Verket er inspirert av utsagnet om at fødselen er den første døden. Verket ble vist liggende på fjellet, nær bebyggelsen på Husmannsplassen Stein. Neseblod tematiserer hvordan samfunnet betrakter det dysfunksjonelle og avvikende, og hvordan dette bidrar til å undertrykke grupper. Dette adresserer hun ofte gjennom utforskning av morsrollen, - hvordan vi strekker oss mot omsorg, og strever med å identifisere oss med forventningene.

Grete Neseblod (f. 1980 i Trondheim) bor på Nesodden og har mastergrad fra Kunsthøgskolen i Oslo. Neseblod har bl.a hatt separatutstillinger på Kunstplass, Østfold kunstsenter, Soft, Levanger Kunstforening og Onomatopee i Nederland. I 2014 deltok hun i gruppeutstillingen Å Paradis på Kunstplass og i Art fair Suomi i Helsinki. I 2023 lagde Neseblod en midlertidig kunstvegg på Kulturhuset kuratert av Kunstplass, hun har deltatt på flere gruppeutstillinger, bl.a. Telemarksgalleriets «Fanesak» (2018) og Akershus Kunstsenter «Sub» (2018) og vært antatt på Høstutstillingen i 2014, 2015 og 2019. Hun har en MA i Kunstfag fra Kunsthøgskolen i Oslo.

Paal Nilssen-Love (NO)

Solokonsert

***Den djupere tida*, kunstprosjekt på Husmannsplassen Stein, Nesodden**

Paal Nilsen-Love gjennomførte en konsert på fjellgrunn ved siden av en dam i skogen. Han spilte seg fra lys til mørke, opp mot, og til slutt- inn i vannet.

Paal Nilssen-Love er musiker og trommeslager. Det er alltid både alvor, og glede i musikken han formidler, rytmer og melodi lekes med i en dynamisk tilnærming med iblant store kontraster og overraskende vendinger. Ingen konsert er lik, og Love fremmer solokonsserter som det mest intense for både seg selv og lytter. Han arbeider med et nakent, kraftfullt og bevegende uttrykk, med trommer, cymbaler, alskens objekter man kan få lyd av - og et arsenal av gonger.

Siden studier på Jazzlinja i Trondheim i 1996, har Paal hatt Oslo som base, men med opp mot 200 konserter i året og 250 reisedager er han mer på turne enn hjemme. Han har konserter i Japan, USA, Europa, Brazil, Etiopia og Norden, og har etablert sterke bånd til og med musikere fra USA, Japan, Etiopia og især Brazil. Nilssen-Love har eget plateselskap med 60 utgivelser med egen musikk, i tillegg teller totale diskografi snart 300 utgivelser. Han driver flere band, store som små, fra 3 til 25 personer, og skriver musikk for flere ensembler, deriblant Large Unit, Extra Large Unit og PNL Circus. Verk er fremført på jazzfestivaler og samtidsmusikk-festivaler nasjonalt og internasjonalt.

Dag Nordbrenden og Arne Borgan (NO)

Praia de Búzios, video og lyd

***Den djupere tida, kunstprosjekt på Husmannsplassen
Stein, Nesodden***

Dag Nordbrenden viste en serie videoer der naturen er den skapende kraften. Nordbrenden har vært interessert i et fenomen der sort sand fra avleiringer i vann, blander seg med gul sand, før det renner ut i havet. På veien danner det seg abstrakte mønstre som kan gi assosiasjoner til vandrende landskaper og psykedeliske formasjoner. Videoene er akkompagnert med lyd av kunstner og musiker Arne Borgan.

Dag Nordbrenden er en Oslo-basert fotokunstner. Han er utdannet ved Statens Kunstakademi, Oslo og University of Derby i England. Nordbrenden har stilt ut nasjonalt og internasjonalt; blant annet ved Kunstnerforbundet, Akershus Kunstsenter, Fotogalleriet, Preus Museum, Galerie Opdahl i Berlin, Musée de l'Elysée i Lausanne, Mori Gallery i Sydney og Daniel Reich Gallery i New York. Nordbrenden er innkjøpt av blant andre Nasjonalmuseet, Telenor Art Collection, Norsk Hydro Kunstsamling og Svenska statens kulturråd. Nordbrenden har utgitt tre artist books.

Arne Borgan er en kunstner og musiker som jobber i feltet mellom kunst, lyd og eksperimentell musikk. Han har utdannelse fra Statens kunstakademi i Oslo og har stilt ut og spilt konserter i både inn og utland samt gitt ut musikk under eget navn og sammen med andre.

Sonja Nyegaard (NO)

Leste egne tekster og viste kulltegninger

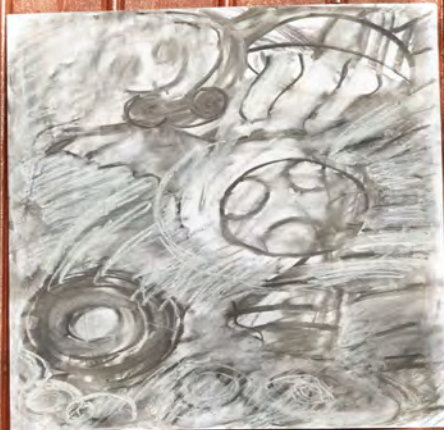
Den djupere tida, kunstprosjekt på Husmannsplassen Stein, Nesodden
Til de forsømte artene, performance med Linn Cecilie Ulvin, Lågøya

I tillegg til å lese, viste Sonja tre kulltegninger i store formater på fasaden på hovedhuset på Husmannsplassen Stein. Vind og regn ville endre tegningene mens de hang der, og med vannet, tenkte kunstneren, at de til slutt ville bli en del av Oslofjorden.

Nyegaard deltok også i performansen «Til de forsømte artene», med Linn Cecilie Ulvin på Lågøya.

Som lyriker har Nyegaard ofte fokus på universets utstrekning. Diktene hennes kan få oss til å vende blikket mot himmelen, som en situasjon som transenderer tid og rom. Nyegaards siste diktsamling «Mørket er et mirakel», dreier seg om de store størrelsene; om himmel og jord, sol og måne, mørke og lys. Samtidig som det er noe ømt og angstfylt ved diktene, behandles temaene med humor og vidd..

Sonja Nyegaard er lyriker og billedkunstner. Hun er utdannet ved Statens Håndverks- og kunstindustriskole, malerlinjen 1985, Forfatterstudiet i Bø 1991 og Forfatterskolen i København 1992-1994. Hun har gitt ut diktsamlingene «Jernet er ikke hardt», 1994, «Frøstjerne» 1997, «En makeløs historie», 2004 og «Mørket er et mirakel», 2018. Nyegaard ble nominert til Ungdommens kritikerpris for «Mørket er et Mirakel»..

Beate Petersen (NO)

Margaritifera Margaritifera, blyanttegninger

Den djupere tida, kunstprosjekt på Husmannsplassen Stein, Nesodden

Beate Petersen viste to små blyanttegninger, 17 x 23 cm. Tegningene var montert i visningskasser med ledlys. Kassene var festet til trærne i en eikelund på en høyde nær husbebyggelsen. For å komme til tegningene måtte publikum selv finne veien langs en svakt lyssatt sti laget for anledningen.

Petersen er opptatt av forsvunnede, utrydningstruede og nyankomne arter i Oslofjorden, og tegningene viser elvemuslingen *Margaritifera Margaritifera*. For Petersen er tegningene en måte å observere arten, og fordype seg i (de endrede) betingelsene for livet under vann. Tegningene viderefører arbeider gjort i serien «Nattens dronning», der hun har observert, ikke livet under vann, men forkrøplingsprosessen til kaktusplanten «Nattens Dronning».

Beate Petersen er en billedkunstner, utdannet ved Statens Kunstakademi i Oslo og Repin-akademiet for maleri, skulptur og arkitektur i St. Petersburg. Petersen arbeider med tegning og dokumentarfilm, samt som skribent for diverse publikasjoner. Hennes dokumentarer har blant annet vært vist på Kunstnernes Hus Kino, Nasjonalmuseet for Kunst, Design og Arkitektur i Oslo og Istanbulbiennalen, samt på en rekke filmfestivaler.

Mekdes W Shebetha (NO/ET)

***The Triplet Stones*, installasjon og interaktiv performance
Den djupere tida, kunstprosjekt på Husmannsplassen Stein**

I Mekdes W Shebethas verk veves visuell kunst, storytelling, og miljøspørsmål sammen i en sømløs helhet. Verket *The Triplet Stones* ble vist på gresset foran huset, der publikum beveget seg omkring, og bestod av opptak av insektlyder, tekstopplering, sang og en rituell servering av Areke, Etiopisk hjemmebrent.

Shebetha hadde ingen forbindelser til norske fjorder. Dette skulle endre seg i 2023 da hun satt på Husmannsplassen Stein og så på månen og hørte lydene av omgivelsene fremkalle barndomsminner som et *déjà vu*.

Regnsesongen i ulike regioner, inkludert Afrika og Skandinavia har en unik signifikans når fullmånen lyser opp nattehimmelen, og påvirker naturens rytme og skjønnhet. Erfaringen tydeliggjorde min frakobling fra naturen, sier Mekdes.

Mekdes stedsspesifikke prosjekt er i prosess. Det kretser rundt en fiksjonshistorie om menneskelige hendelser som forstyrrer planetens naturlige balanse. Med dette narrativet arbeider hun med kontemplasjon omkring den virkelige verdens påvirkning på våre handlinger som del av økosystemet.

Mekdes W Shebetha er en Oslobasert multidisiplinær kunstner, med designbakgrunn og MA fra kunstakademiet i Bergen. Shebetha utforsker universelle erfaringer gjennom visuelle metaforer og språket til dem som aldri når sin destinasjon. Arbeidet hennes dykker inn i temaer som gammel visdom, alternativ kommunikasjon og overlevelse etter migrasjon, kombinert med biografisk materiale. Gjennom installasjoner og stedsspesifikke prosjekter omfavner hun økovennlige teknikker og håndlagde materialer kombinert med kontemporær design. Shebetha har vist solo - og gruppeutstillinger i Etiopia, Kenya, Tyskland, Norge, Finland og Sverige.

Kjersti Sundland (NO)

Tjørn, video og lyd

Den djupere tida, kunstprosjekt på Husmannsplassen Stein, Nesodden

Verket til Sundland er en collage, med bearbeidelser av foto, lyd og videoopptak gjort av kunstneren i området ved Husmannsplassen Stein. Verket ble vist på oversiden av et gammelt steingjerde, i overgangen fra hage til naturskog, integrert i landskapet under trerøtter, greinverk og mose. I utviklingen av verket har Sundland latt seg inspirere av språk og beskrivelser fra biologien for assosiative forbindelser mellom plante, dyr og menneskevev. Arbeidet omhandler ulike avtrykk, basert på observasjon og sanseopplevelser av det som forbinder plante -og dyreriket, både over og under vann; mikromiljøer og uunnselige steder, som bekker, tjern og stier i skogen.

Sundland er billedkunstner med virke i Bergen. Hun utforsker hvordan ulike mentale tilstander kan åpne for nye former for tenkning, erfaring og refleksjon. Arbeidene er ofte basert på historiske arkiver og funnet materiale, som bearbeides i assosiative narrativ gjennom lyd, video, installasjon og performance. Sundland samarbeider ofte tett med andre kunstnere. Musikk har en sentral plass i hennes praksis, hvor improvisasjon og samspill utgjør en viktig del av prosessen i realiseringen av arbeidene.

Sundland har en BA i Fine Art fra Coventry University og MA i Fine Art fra Royal College of Art. Hennes arbeider har vært utstilt på Hordaland Kunstsenter, Rogaland Kunstsenter, Kunsthall 3.14, Museum of Modern Art, Bologna, TICA, Tiran, Punkt Ø, UKS, Trøndelag senter for Samtidskunst, Galleri Brandstrup, Artopia Gallery, Milano. Videoene hennes har blitt presentert på: PureScreen, Castlefield, Cork Film center, B4 Play Video, Netmage og AudioVisiva.

Elin T. Sørensen (NO)

Øresneglens regnbueflagg - LGBTQ+EA (Ensomme Arter), t-skjorte/flagg
Den djupere tida, kunstprosjekt på Husmannsplassen Stein, Nesodden

Sørensens brukskunst er et flagg i form av en T-skjorte. Verket ble vist hengende sammen med andre klesplagg på en tørkesnor som strakk seg fra huset, og inn i skogen bak dammen på Husmannsplassen Stein.

T-skjorte/flagget retter søkelyset mot den utrydningstruede hvite øresneglen (*Haliotis sorenseni*). Forsiden viser øresneglens perlemormønster oversatt i regnbueflaggets fargekoder. Tegnforklaringen vises på t.-skjortas bakside. Fargekodene bygger på Gilbert Bakers første regnbueflagg laget i San Fransisco i 1978. Den mørkeste fargen er lagt til som fargekode for ensomme arter.

Øresneglenes skjell har skinnende perlemor med en magisk skjønnhet, som regnbuen. En Californisk urfolk-myte forteller at forelderen til alle øresnegler verken var mann eller kvinne, men allikevel kunne få avkom. Denne øresneglen var den første skapningen som levde i havet. Hvis denne noensinne skulle dø ut, ville det bety at alle øresneglene også dør ut. Det ville være som verdens undergang. Kan dette sees som en profetisk visjon som inspirere til handling?

Abalonens regnbueflagg er laget som en oppfordring til å ta vare på og støtte alle ensomme arter, inkludert mennesker. Som et kraftfullt og varig symbol på mangfold og inkludering, er alle versjoner av regnbueflagget del av den kunstneriske arven etter Gilbert Bakers opprinnelige versjon. Flagget inngår i verket *Havets ører*, som ga Sørensen et Fulbright-forskerstipend for reisen til California i 2023. *Havets ører* er også del av det kunstneriske forskningsprosjektet *Materien, gesten og sjelen*, tilknyttet Fakultet for Kunst, Musikk og Design (KMD) ved Universitetet i Bergen (UiB), Center for Early Sapience Behaviour (SapienceCE) og Sorbonne Universitet.

Elin T. Sørensen (PhD) er mangfoldsaktivist, kunstner, marin landskapsarkitekt og uavhengig forsker. Elins praksis innen økososiale kunstprosesser regnes som banebrytende. Elins doktorgrad i marin landskapsarkitektur bidrar med nyskapende metoder for villgjøring av urbane landskap og sjøområder. Elin stiller ut, publiserer og foreleser i Skandinavia, Europa og USA.

Linn Cecilie Ulvin (NO)

Det ufullkomne, performance/tekst

Den djupere tida, kunstprosjekt på Husmannsplassen Stein, Nesodden
Til de forsømte artene, performance med Sonja Nyegaard, Lågøya

Ulvin har initiert, utvikler og kuraterer kunstprosjektet *Den djupere tida på Husmannsplassen Stein*, for å utforske hvordan kunstneriske strategier og uttrykk kan koble oss til tid, natur, fellesskap, og arts mangfold. Det er et prosessuelt og stedsspesifikt prosjekt hvor Ulvin arbeider med egne verk, blant annet performance og tekst, og samarbeider med andre kunstnere og forfattere. Husmannsplassen Stein ligger i en av mange deler av Oslofjordens nedbørsfelt.

«Det ufullkomne» er et slags overlevelses- eller overgivelsesrituale. Med referanser til dåp og gjenfødelse, viser Ulvin til det humoristiske, til desperasjonen, friheten og alvoret i overgivelse og villskap – for å bli en del av naturen. Ulvin har over lengre tid skrevet til og undersøkt betingelsene for liv ved og i en dam på Husmannsplassen Stein, som vannet fra myrene renner gjennom, før det føres til et tjern på nedsiden, og videre via bekker og småelver ut i Oslofjorden. Hun har formet tilsiget, vekstligheten, rom og lysforhold, og i performansen gjør hun bruk av det naturlige lyset, fra kveld til mørke, bærende på en lykt, iført ullkappe, kniv og øks.

Publikum ble i performansen introdusert for synonymene til begrepet «Ufullkommen». Ulvin ropte, hvisket, lokket og fortalte om dammen, og improviserte over et materiale som blander fakta, og egne erfaringer, i en direkte henvendelse med stemme og kropp. Ulvin tok for seg tanker og opplevelser om fellesskap, sted, vann, smerte, natur og villskap, mens hun rørte ved vannet, snakket til det og var uti. Publikum ble invitert til å delta.

FAGLIG PROGRAM

Per-Erik Schulze, marinbiolog (Naturvernforbundet) og Randi Nygård, kunstner

Oslofjordens rettigheter, Lågøya

Foredrag og samtale der Per-Erik Schulze presenterte konsepter for økologi og økologiske prosesser, og delte av sin kunnskap om fisk som individ. Randi Nygård fortalte om undersøkelsen av loven og lovspråket som ligger til grunn for boka *Dei viltlevande marine ressursane ligg til fellesskapet*. Samtalen ble ledet av Kristin Bergagust.

Per-Erik Schulze er fra Kragerø og er utdannet marinbiolog fra et av verdens ledende universitet for marin økologi i Australia (James Cook University) samt Universitetet i Oslo. Han har vært aktiv i miljøbevegelsen siden 1987 som tønnegraver, giftjeger, feltbiolog og fagrådgiver, siden 1997 som ansatt i Naturvernforbundet. Samtidig har han variert bakgrunn fra utredning -og rådgivningsoppdrag både for Miljøverndepartementet, Miljødirektoratet, Teknologirådet, kommuner og bedrifter.

Randi Nygård har en MA fra Kunstakademiet ved NTNU i Trondheim. Hun arbeider hovedsakelig med tegning, collage, installasjon og tekst. Klima og samfunnsstrukturer er gjennomgående temaer i Nygårds arbeider. Spørsmålet *Hvilken betydning har kunst og kultur når klima og miljø er i dramatisk endring?* er særlig aktuelt for Nygårds kunstnerskap, som mener at kunsten kan fungere som et verktøy for å frembringe rasjonelle fakta og kunnskap om klima- og miljøutfordringer verden står overfor. Nygård er en del av det internasjonale samarbeidet Ensayos, et tverrfaglig prosjekt hvor kunstnere, samfunns- og naturvitere og filosofer undersøker temaer tilknyttet politisk økologi.

FAGLIG PROGRAM

Elin T. Sørensen, Eli Rinde og Kåre Grundvåg

Marint Boligbyggelag, presentasjon og samtale, Lågøya

UNDERSJØ og OSLOFJORDENS BLÅ SKOGER - ET MARINT BOLIGBYGGESETT Samtale, moderert av Kristin bergaust, der publikum ble presentert for to prototyper for “marine boliger”, som senere i august 2024 ble lansert og satt ut i sjøen ved Oslo Fjordskole på Ormsund. Marint boligbyggelag (2020) skaper marine boliger tilpasset lokal marin natur. Boligene er unike i at de utformes med inspirasjon fra marine naturtyper. Det tverrfaglige arbeidslaget samskaper på tvers av kunst, marinbiologi, ny teknologi, naturbaserte materialer og prosesser.

ELIN T. SØRENSEN (PhD) mangfoldsaktivist, kunstner, marin landskapsarkitekt og uavhengig forsker i Urbant HAV. Elins praksis innen økososiale kunstprosesser regnes som banebrytende. Arbeidet bygger på samskapende prosesser for å etablere flerartslig stedsutvikling og formgivning. Bl.a. bidrar Elins doktorgrad i marin landskapsarkitektur med nyskapende arkitektur for villgjøring av urbane landskap og sjøområder— et arbeid som har fått internasjonalt gjennomslag. Elin stiller ut, publiserer og foreleser i Skandinavia, Europa og USA.

ELI RINDE seniorforsker (PhD) ved Norsk institutt for vannforskning, og har mer enn 30 års erfaring med økologiske undersøkelser av havets blå skoger. Hun elsker dykking og snorkling -noe som kommer godt med i hennes forskning på tang, tare, ålegras og ruglbunn. Hun er også engasjert i restaurering av marin natur, inkludert villgjøring av urbane sjøområder. KÅRE ALEKSANDER GRUNDVÅG billedkunstner og stipendiat i kunstnerisk utviklingsarbeid ved UiB/UiT. Kystlandskapet i Nord-Norge er hans referanseramme, der han utforsker ikke-menneskelig arkitektur gjennom skulpturer i offentlige rom. Materialkunnskap, biomimetikk og tradisjonell kunnskap er viktige elementer i praksisen.

“Undersjø og Oslofjordens blå skoger” støttes av Sabima, Kunst i offentlige rom (KORO) og Sparebankstiftelsen DNB.

VERKSTEDER

Guerrilla Plastic Movement (NO)

Kunst mot plast i havet, verksted, Lågøya

Guerrilla Plastic Movement, etablert i 2016, er en kunstaksjonsgruppe som rydder naturen for plast. GPM skaper kunstprosjekter i plast for å kommunisere behovet for et rent hav. De holder foredrag, lager installasjoner, skulpturer, scenografi, kostymer, utstillinger, kunst i det offentlige rom, i tillegg til plastverksteder for barn og unge. Ryddingen er grunnlaget for alt de gjør, og formidlingen er en viktig del av arbeidet. De deler informasjon om plastforsøplingen i havet på sosiale medier og gjennom pressen.

Medlemmene av gruppen er billedkunstnerne Christine Istad, Pippip Ferner, Pernille Rosfjord og Hilde Kjepso, danser/koreograf Vibeke Vigeland, skribent Kari Gjæver Pedersen og AD/lærer Liv Evjan.

VERKSTEDER

Bli kjent med livet i fjorden, Lågøya **Inger-Marie Gulliksen (Oslofjordens Friluftsråd)**

Gulliksen viste barn og voksne hva de kunne finne av organismer og smådyr i bukta utenfor der Oslofjord Triennale hadde sitt åpningsarrangement, og visningsområde for ulike kunstverk.

Crash-kurs Status Oslofjorden, Lågøya **Oslofjord Triennale**

Det ble arrangert korte informasjonsrunder i en av hyttene på Lågøya. Dette bygget på kvalitetssikret informasjon fra NIVA. Kristin Bergaust gjennomførte disse på vegne av Oslofjord Triennale.

Takk til

Kunstnere og faglige bidragsyttere

Samarbeidspartnerne NIVA, Naturvernforbundet, Natur og ungdom, Oslofjordens Friluftsråd, UiO og Oslomet

Støttespillerne Akershus fylkeskommune, Kulturdirektoratet og Asker kommune

Båtførerere på Lågøya: Gregers K. Hansen, skipper Kjartan Fønstelien og båttransportør Pål (Redd Oslofjorden)

Espen - DnT/Oslofjordens stedsansvarlige på Lågøya.

Gode hjelpere Ada Bergaust Jacobsen, Sidsel Aas og Henriette Stensdal, formidlerne Ingeborg og Tiril Theloni på Lågøya. Simen Graff Jenssen, Jorun Gran, Kjersti Dahl og Paal Bjelke Andersen på

Husmannsplassen Stein.

Foto

Grete Neseblod. Foto: Grete Neseblod

Dag Nordbrenden. Foto: Dag Nordbrenden

Kjersti Sundland. Foto: Kjersti Sundland

Anneke von der Fehr. Foto: Anneke von der Fehr

Ulvin og Nyegaard. Foto: Mari LB Kamsvaag

Nilas Dumstrei og Katrine Leth. Foto: Mari LB Kamsvaag

Øvrige foto: Paulina Cid Tamara